

РЕШЕНИЕ

Номер 549

03.11.2020 г.

Град Плевен

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Плевен

II въз. граждански състав

На 03.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Весела Л. Сахатчиева

Членове: Рени М. Спартанска
Жанета Д. Георгиева

Секретар: Д.Н.Б.

като разглежда докладваното от Рени М. Спартанска Въззивно гражданско дело № 20204400500689 по описа за 2020 година

Производство по чл. 258 и сл.от ГПК.

С решение на Плевенски Районен съд ,XIII-ти гр.с.№786 от 06.07.2020г.,постановено по гр.д.№40/2020г.по описа на същия съд на основание чл.178 ал.1,т.3 р.чл.179 ал.1 ЗМВР ОД на МВР Плевен,гр.Плевен, ул.Сан Стефано № 3 е осъдена да заплати на М. И. П.,ЕГН *** от гр.Плевен,*** сумата **2 327,76 лв.**, представляваща възнаграждение за положен извънреден труд,вследствие преобразуване на нощен към дневен труд за периода **7.01.2017г.до 07.01.2020г.**,ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на издаване на ИМ до окончателното ѝ изплащане.Със същото решение на ПРС на основание чл.86 ЗЗД ОД на МВР Плевен е осъдена да заплати на М. И. П. от гр.Плевен,гор.а.сумата **343 в.** представляваща мораторна лихва върху възнагражденията за положен извънреден труд вследствие преобразуване на нощен към дневен труд за периода 07.01.2017г.-07.01.2020г. С решението на ПРС на основание чл.78, ал.6 ГПК ОД на МВР Плевен е осъдена да заплати пометка Плевенски Районен съд разноси в размер на 100лв.за изготвената счетоводна експертиза и ДТ в размер на 118,08лв.

Срещу така постановеното решение на ПРС е постъпила въззивна жалба от ОД на МВР Плевен,представявана от в.и.д.директор В. В. чрез юрисконсулт Г.А. ,като в жалбата са изложени подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението. Твърди се, че ПРС неправилно е приложил материалния закон, като е приел, че положеният от ищеца нощен труд следва да бъде преизчислен по правилата на чл.9 ал.2 от Наредбата за структурата на организацията на работната заплата/НСОРЗ/. За процесния период за който се претендира изплащане на допълнителни суми, като главница за положен нощен труд, който следва да бъде преобразуван към дневен труд със съответния коефициент са действали няколко наредби за

еда , организацията и разпределянето на работното време: Наредба № 8121з – 407/11.08.2014 /в сила до 02.08.2016 г./, Наредба № 8121з – 592/ 25.05.2015 г. /в сила от 01.04.2015 г., отм. с решение на ВАС по адм. дело № 5450/2016 г./ и Наредба № 8121з – 773/29.07.2016 г.

Въззивникът твърди, че отмяната на Наредбата от 25.05.2015 г., съгласно разпоредбата на п.195 ал.1 от АПК действа заанапред, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение – 29.07.2016 г.От 29.07.2016 г. до 02. 08. 2016г.,когато е обнародвана последващата Наредба е действала Наредбата от 2014 г.,но само за четири дни. В нарушение на материалния закон, ПРС е мотивирал изцяло своите правни изводи за целия процесен период,съгласно разпоредбата на чл.31 ал.2 от същата Наредба.Въззивникът счита за неправилни изводите на ПРС, че е налице празнота в нормативната уредба, касаеща МВР, като съдът е приложил разпоредбите на общото гражданско законодателство – чл.9 ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.В жалбата се излагат доводи, че ищецът е държавен служител по смисъла на чл.142 ал.1 т.1 от ЗМВР и неговите служебни правоотношения се уреждат единствено със ЗМВР.Твърди се,че съгласно разпоредбите на ЗМВР на служителите в МВР е разрешено да полагат по 8 часа нощен труд за разлика от лицата, работещи по трудово правоотношение и държавните служители по ЗДСл.,за които е разрешено полагане на часа нощен труд,поради което коефициентът 1,143 не може да се приложи спрямо служителите на МВР,за които съотношението е 8 часа дневен труд към 8 часа нощен труд именно на 1. Изложени са доводи,че ОД на МВР своевременно е заплащала на ищеца всеки положен час нощен труд с допълнително възнаграждение по 0,25лв. на час,че ако се приложи този коефициент от 1,143 ще има дублирано заплащане на положените часове нощен труд, веднъж като допълнително възнаграждение по 0,25лв.на час и още веднъж с оглед направената трансформация,като сумата неоснователно ще бъде завишена с 50 % за възвнреден труд.Твърди се,че по делото не са събрани доказателства ищецът да е работил над работните дни на установеното за него работно време по график и не му се дължи заплащане на възвнреден труд с 50 % увеличение.В тази насока относно неприложимостта на гражданското законодателство и на НСОПЗ е посочена практика на районни и окръжни съдилища в страната.Въззивникът счита, че не са налице законовите предпоставки за уважаване на предявените искове, като главница и лихви, поради което моли Окръжния съд да отмени изцяло обжалваното решение на ПРС като неправилно и необосновано и вместо него установи друго,с което предявения от М. И. П. иск бъде отхвърлен изцяло или частично като неоснователен .Претендират се и направените по делото разноски. В съд.заседание на 7.10.2020г.не се е явил представител на ОД на МВР Плевен,като е депозирана молба от юриконсулт Г.А. за разглеждане на делото в отсъствие на представител на ОД на МВР.Със същата се поддържа подадената въззивна жалба.

Въззиваемият М. И. П. не е депозирал писмен отговор в срока по чл.263 ал.1 ГПК.За съдебното заседание на 07.10.2020г.пред ПОС,на което бе даден ход по същество е депозирана молба от въззиваемия чрез неговия пълномощник адвокат И.А. от ПАК за разглеждане на делото в отсъствие на пълномощника. Представено е писмено становище,в което са изложени подробни съображения по съществото на спора.Претендират се и направените по делото разноски за въззивната инстанция,съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

Окръжният съд като прецени изложените във въззивната жалба оплаквания, становищата а страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 ГПК от надлежна страна ,срещу одлежащ на обжалване съдебен акт,поради което е допустима. Разгледана по същество е астично основателна.

Безспорно между страните е,че за процесния период 07.01.2017г.-07.01. 2020г. ищецът М. . П. е заемал длъжността „Оперативен дежурен група ОДЧ“ при ОД на МВР Плевен по тужебно правоотношение. Трудовата си дейност ищецът е осъществявал по утвърдени зафици и протоколи при режим на труд - дневни и нощни смени с продължителност 12 часа ри сумарно изчисляване на работното време , съгласно чл.187 ал.3 от ЗМВР.

В исковата си молба,ищецът твърди, че за процесния период е положил нощен труд, акто следва: за 2017 г. -592 часа нощен труд, за 2018г.- 536 часа нощен труд,за 2019г.-576 аса нощен труд и за 2020г.-16 часа нощен труд .От общо положените 1 720 часа нощен труд ищецът твърди, че следва да бъдат преизчислени с коефициент от 1,143, които възлизат на 965,96 часа , съгласно чл.9 ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната плата за преобразуване на нощния труд към дневен труд, което води до разлика от 245,96 аса,представляващи извънреден труд.Съобразно заплатата ищецът претендира че му се ължи допълнително възнаграждение за този извънреден труд в размер на 1721,72 лв.за ериода 07.01.2017г.-07.01.2020г., ведно със законна лихва върху сумата,считано от датата на веждане на ИМ-07.01.2020г. до окончателното ѝ изплащане.С ИМ на осн.чл.86 ЗЗД ищецът претендира и лихва за забава в размер на 200лв.върху главницата за процесния период.

В хода на съдебното дирене пред ПРС са събрани писмени доказателства, назначена е и ъдебно-икономическа експертиза.От заключението на вещото лице П.В. ,което не е оспорено г страните и като обективно и компетентно съдът възприема изцяло се установява, че с оглед арактера на заеманата длъжност, през процесния период ищецът е полагал труд на 12 часови мени,в т.ч.и през нощта от 22,00 часа до 06,00 часа, а отработеното време се е изчислявало умарно.Съгласно експертизата за периода от 07.01.2017 г. до 07.01.2020г. ищецът е положил бщо 1 704 часа нощен труд,който не е преизчислен от ответника с коефициент 1.143 за ревърщането му в дневен труд. Установено е от ВЛ,че този нощен труд е заплащан зоевременно от ответника по 0.25 лв./час.,като за целия период за положените 1704 часа ощен труд на ищеца е изплатено възнаграждение в размер на 426лв.ВЛ е установило, че за роцесния период за положения от ищеца нощен труд не е извършвано преобразуване в невен ,съгласно чл.9 ал.2 НСОПЗ. Нощният труд, приравнен в дневен с коефициент 1.143 се авнява на 1 947,672 часа,като за разликата от 244 часа е изчислено възнаграждение за извънреден труд в размер на 2 327,76лв. при средна часова ставка 6,36лв.,формирана на база есечните основни работни заплати плюс увеличение 50% за извънреден труд или в размер на ,54лв. Съгласно експертизата размерът на мораторната лихва за процесния период до веждане на ИМ-07.01.2020г.е 343лв. По реда на чл.214 ГПК ищецът е направил изменение на

редявените искове, съответно за главницата до размер на 2 327,76 лв., а за мораторната лихва до размер на 343 лв., което е допуснато от ПРС в съд. заседание на 08.06.2020 г.

ПРС е уважил изцяло предявените искове, като е приел, че следва да бъде приложен чл. 9 ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, като разпоредбите на тази Наредба следва да бъдат приложени по аналогия и по отношение на лицата със служебно правоотношение в МВР, поради празнота в правната уредба. Независимо от обстоятелството, че липсва изрична регламентация в специалната уредба, РС е приел, че оложения от ищеца в рамките на дежурство нощен труд следва да бъде приравнен на дневно работно време със съответния коефициент от 1,143.

Изложените от ПРС доводи относно приложението на чл. 9 ал. 2 от НСОПЗ за преизчисляване на положения нощен труд от ищеца към дневен труд с прилагане на коефициент от 1,143 изцяло се споделят от въззивната инстанция.

Съгласно чл. 176 от ЗМВР brutното месечно възнаграждение на държавните служители, работещи в МВР се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения. Допълнителното възнаграждение и неговото заплащане изрично е предвидено в чл. 178 ал. 1 т. 3 от ЗМВР. Съгласно чл. 143 от КТ извънреден е трудът, който се полага по изпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя, извън установеното за него работно време. В чл. 144 г. КТ е предвидено, че по изключение се допуска полагането на извънреден труд в изрично пределени случаи, като т. 2 на чл. 144 от КТ позволява полагането на извънреден труд от служители на МВР при изрично посочени случаи. Нормалната продължителност на работното време от държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица – чл. 187 ал. 1 от ЗМВР. Работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8, 12 или 24-часови смени – сумарно за тримесечен период. При работа на смени е възможно полагане на труд и през нощта между 2,00 часа и 06,00 часа, като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 4-часов период. Работата извън редовното работно време до 280 часа годишно се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени, чрез заплащане на 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение – чл. 187 ал. 5 т. 2 и ал. 6 от ЗМВР.

Както се посочва и във въззивната жалба и в мотивите на РС за процесния период са действали няколко наредби, като в чл. 3 ал. 3 от Наредбата от 25. 05. 2015 г., Наредбата от 1.08.2014 г. и Наредбата от 29. 07. 2016 г., които са аналогични, се предвижда, че за държавните служители в МВР е възможно полагането на труд през нощта за периода от 22,00 часа до 06,00 часа, като в две от наредбите липсва изрично правило, аналогично на чл. 31 ал. 2 г. Наредбата от 11.08.2014 г., съгласно което при сумарно отчитане на отработеното време, общия брой часове положен нощен труд следва да се умножи по 0,143, като полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период, т.е. часовете положен нощен

руд се преизчисляват с коефициент 1,143. Към настоящия момент с решение на петчленен състав на ВАС №16766/10. 12. 2019г.по адм.д.№8601/2019г. е отменена Наредба № 8121з-776 г 29.07.2016 г. на министъра на вътрешните работи, в частта относно голяма част от екстовете.

При липсата на специално правило, което да определя методологията за превръщането на отработените нощни часове в дневни, при сумирано изчисляване на работното време по отношение на държавните служители в МВР, нормативната празнота тедва да се преодолее чрез субсидиарно приложение на чл.9 ал.2 от Наредбата за структурата на работната заплата. Окръжният съд не споделя направеното от въззивника-гветник възражение, че НСОПЗ е неприложима в конкретната хипотеза. Съгласно чл.67, ал.3 от закона за държ.служител, който също намира субсидиарно приложение по отношение на МВР, размерите на допълнителните възнаграждения по ал.7, т.1-5, както и редът за получаването им се определят с наредба на МС и не могат да бъдат по-ниски от определените трудовото законодателство. В този смисъл НСОПЗ като наредба от общото трудово законодателство намира приложение, след като в др. специални подзаконови нормативни актове издадени по ЗДСл. или ЗМВР са налице празноти или са предвидени по-неблагоприятни разпоредби относно условията и размерите на допълнителните възнаграждения и редът за получаването им. В този смисъл, правилни са изводите на ПРС относно основателността на исканата претенция.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че определената като дължима сума от ВЛ е в размер на 1901,76 лв. В приетата експертиза ВЛ Владов неправилно от дължимата сума в размер на 2 327,76 лв., получена след преобразуване на нощния труд към дневен е извадило сумата 426 лв., представляваща изплатеното възнаграждение за нощен труд по 0,25 лв./час. Нормите на чл.9 ал.2 НСОПЗ и на чл.8 от НСОПЗ се прилагат едновременно, асп. при сумарно изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент 1,143 и за същите тези нощни часове се заплаща допълнително трудово възнаграждение за нощен труд по 0,25 лв./час.

При постановяване на обжалваното решение, ПРС не е съобразил разпоредбата на чл.9г от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, в редакцията ДВ бр.41/2017г. Разпоредбата на чл.9г от НРВПО /нов - ДВ, бр. 41 т 2017г./, влязла в сила на 01. 01.2018г е действала за част от процесния период, от 01.01.2018 г. до 17.07.2018 г. Съгласно същата отработените часове от работника или служителя, които в края на периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време са повече от часовете, определени съгласно чл.9б от Наредбата, се **отчитат за извънреден труд по реда на чл.149 т КТ пред Инспекцията по труда, без превръщане на нощните часове в дневни.** Впоследствие разпоредбата на чл.9г от НРВПО е изменена/ ДВ, бр. 58

т 13.07.2018г., в сила от 17.07.2018г./, като думите "без превръщане на общните часове в дневни" се заличават. Налага се извода, че и в двете хипотези отчетените в повече часове са извънреден труд, като при превръщане на общните часове в дневни броят им със сигурност е над броя отработени часове, пределени по чл.9б НРВПО.

При сумирано изчисляване на работното време обаче отработените часове фактически отработените часове, към които се прибавят часовете, получени след превръщане на нощните часове в дневни с коефициент 1,143) се определят края на отчетния период и се съпоставят с работните часове при нормална родължителност на работното време за същия този период. В този смисъл правилото на [чл. 9г НРВПО](#) следва да намери приложение за два от периодите а отчитане 01.01.2018г.-31.03.2018г. и 01.04.2018г.- 30.06.2018 г., но не и за оложените за периода от 01.07.2018 г. до 17.07.2018 г. часове нощен труд, тъй ато те попадат в отчетния период от 01.07.2018г. до 30. 09. 2018г.и по тношение на тях преценката за наличието на извънреден труд следва да се звърши към 30.09.2018г.,когато вече действа новата редакция на [чл.9г от РВПО](#) /изм. ДВ, бр.58 от 13.07.2018г./

В този смисъл Окръжният съд счита,че за процесните 2 тримесечия на 018г. нощният труд не следва да се преизчислява към дневен с коефициент ,143.Следва да бъде намалена дължимата сума в размер на 2 327,76лв.,като за ериода 01.01.2018г.-30. 06. 2018г. не следва да се преизчислява нощният труд ъм дневен с коефициент от 1,143 .Съгласно експертизата за този период са оложени общо 232 часа нощен труд,които преизчислени с коефициент 1,143 ъзлизат на 265,176 часа или разлика от 33,176 часа.Тази разлика от 33,176 часа множена по 9,54лв.е в размер на 316,50лв.,представляваща възнаграждението а извънреден труд за двете тримесечия на 2018г.Сумата 316,50лв.следва да се звади от сумата 2 327,76лв.,като дължимото на ищеца допълнително ъзнаграждение е в размер на 2011,26лв.До този размер искът по чл.178 ал.1,т.3 р.чл.179 ал.1 ЗМВР е основателен, доказан и следва да бъде уважен,ведно със аконна лихва върху сумата,считано от датата на ИМ-07.01.2020г.За разликата ад 2011,26лв. до 2 327,76 лв./до който размер е направено изменение по реда а чл.214 ГПК/ искът като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

От дължимото обезщетение за мораторна лихва по чл.86 ЗЗД в размер на 343лв.следва а се приспадне лихвата върху сумата 316,50лв.за двете тримесечия на 2018г. ,съответно за

ериода 01.01.2018 г. до 30.06.2018г. в размер на 15,91лв.Искът по чл.86 ЗЗД е основателен за сумата 327,09лв.,като за разликата до 343лв. следва да бъде отхвърлен.

По изложените съображения,решението на ПРС като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено в частта,в която искът за главницата е уважен за сумата 2011,26 лв.,ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба -07.01.2020г.и частта,в която искът по чл.86 ЗЗД е уважен за сумата 327,09лв.Решението на ПРС следва да се отмени на осн.чл.271 ГПК в частта,която ОД на МВР Плевен е осъдена да заплати на М. П. разликата над 2011,26лв. до 2 327,76лв.или за сумата 316,50лв., представляваща неизплатено допълнително възнаграждение за извънреден труд, получен чрез преизчисляване с коефициент от 1,143 на нощния труд към дневен труд за периода 01.01.2018г.-30.06.2018г.Решението на ПРС следва да се отмени и в частта,в която искът по чл.86 ЗЗД е уважен за разликата над 327,09лв.до 343лв.или за сумата 15,91лв.В отменената част Окръжният съд следва да се произнесе в горния смисъл като отхвърли исковете.

На осн.чл.78 ал.6 ГПК ответникът следва да заплати ДТ върху уважената част от исковете в размер на 94лв. Решението на ПРС следва да се отмени в частта,в която ОД на МВР е осъдена да заплати по сметка ПРС ДТ за разликата над 94лв.до 118,08лв.В частта,в която ОД на МВР Плевен на осн.чл.78 ал.6 ГПК е осъдена да заплати по сметка ПРС разноски и ВЛ в размер на 100лв., решението на ПРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на процеса и на осн.чл.78 ал.1 ГПК от направените от ищеца разноски и двете инстанции общо в размер на 300лв. /адв. възнаграждение само за въззивната инстанция/, ответникът следва да му заплати разноски съобразно уважената част от исковете в размер на 263 лв. От направените от ответника/въззивник разноски общо за двете инстанции в размер на 253,42лв. /200лв. за юрисконсултско възнаграждение-по 100 лв.за всяка съдебна инстанция в мин.размер и 53,42лв. ДТ за въззивно обжалване/, ищецът на осн.чл.78 ал.3 ГПК следва да заплати на ответника разноски, съобразно отхвърлената част от исковете в размер на 2 лв.По компенсация ответникът следва да заплати на ищеца деловодни разноски за двете инстанции в размер на 231 лв.

Водим от горното , Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА на осн.чл.271 ал.1 ГПК решението на Плевенски Районен съд,ХІІІ-ти гр.с.№786 от 06.07.2020г.,постановено по гр.д. №40/ 2020г.по описа на същия съд В СЛЕДНИТЕ ЧАСТИ:

-В ЧАСТТА,в която ОД на МВР Плевен ,ул.Сан Стефано № 3 , на основание чл.178 ал.1,т.3 вр.чл.179 ал.1 ЗМВР е осъдена да заплати на М. И. П. ,ЕГН *** от гр.Плевен,*** **разликата над 2011,26лв. до 2 327,76лв.или за сумата 316,50лв.**,представляваща дължимо

допълнително възнаграждение за положен извънреден труд, в резултат на преобразуване на нощен към дневен труд за периода 01.01.2018 г. до 30.06. 2018г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на завеждане на ИМ -07.01.2020г. до окончателното й изплащане;

-В ЧАСТТА, в която ОД на МВР Плевен, ул. Сан Стефано № 3, на основание чл.86 ЗЗД е осъдена да заплати на М. И. П., ЕГН *** от гр.Плевен, *** **разликата над 327,09лв. до 343лв. или за сумата 15,91лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода 01.01.2018 г. до 30.06. 2018г.;

-В ЧАСТТА, в която на основание чл.78 ал.6 ГПК ОД на МВР е осъдена да заплати по сметка ПРС ДТ за **разликата над 94лв. до 118,08лв.** КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. И. П., ЕГН *** от гр.Плевен, *** против ОД на МВР гр.Плевен, ул. "Сан Стефано" №3 иск с правно основание чл.178 ал.1 т.3 от ЗМВР вр. чл.179 ал.1 от ЗМВР за сумата **316,50 лв.**, представляваща **разликата над 2011,26лв. до пълния предявен размер от 2 327,76лв.**, претендирана като неизплатено допълнително възнаграждение за извънреден труд, получен чрез преизчисляване с коефициент от 1,143 на нощен към дневен труд за периода от 01.01.2018 г. до 30.06.2018 г., ведно с претенцията за присъждане на законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба-07.01.2020г. до окончателното изплащане на сумата КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. И. П., ЕГН *** от гр.Плевен, *** против ОД на МВР гр.Плевен, ул. "Сан Стефано" №3 иск с правно основание чл.86 ЗЗД за сумата **15,91лв.**, представляваща **разликата над 327,09лв. до 343лв.**, претендирано обезщетение за забава върху главницата за периода 01.01. 2018г. до 30.06.2018г. КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ПОТВЪРЖДАВА на осн.чл.271 ал.1 ГПК решението на Плевенски Районен съд В ОСТАНАЛАТА ОБЖАЛВАНА ЧАСТ.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 и ал.3 от ГПК ОД на МВР гр.Плевен, ул. "Сан Стефано" №3 ДА ЗАПЛАТИ на М. И. П., ЕГН *** от гр.Плевен, *** деловодни разноски по компенсация, за двете съдебни инстанции, съобразно уважената и отхвърлената част от исковите в **размер на 231 лв.**

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл.280, ал.3, т.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____